

- Court, if the Court has determined that the case is admissible.
5. Where a case under paragraph 4 has not been determined to be admissible by the Court, the requested State may, at its discretion, proceed to deal with the request for extradition from the requesting State.
 6. In cases where paragraph 4 applies except that the requested State is under an existing international obligation to extradite the person to the requesting State not Party to this Statute, the requested State shall determine whether to surrender the person to the Court or extradite the person to the requesting State. In making its decision, the requested State shall consider all the relevant factors, including but not limited to:
 - (a) The respective dates of the requests;
 - (b) The interests of the requesting State including, where relevant, whether the crime was committed in its territory and the nationality of the victims and of the person sought; and
 - (c) The possibility of subsequent surrender between the Court and the requesting State.
 7. Where a State Party which receives a request from the Court for the surrender of a person also receives a request from any State for the extradition of the same person for conduct other than that which constitutes the crime for which the Court seeks the person's surrender:
 - (a) The requested State shall, if it is not under an existing international obligation to extradite the person to the requesting State, give priority to the request from the Court;
 - (b) The requested State shall, if it is under an existing international obligation to extradite the person to the requesting State, determine whether to surrender the person to the Court or to extradite the person to the requesting State. In making its decision, the requested State shall consider all the relevant factors, including but not limited to those set out in paragraph 6, but shall give special consideration to the relative nature and gravity of the conduct in question.
- rang, hvis domstolen har afsagt kendelse om, at sagen er antagelig.
5. Såfremt domstolen ikke har afsagt kendelse om, at en sag i henhold til stk. 4 er antagelig, kan den anmodede stat efter eget skøn påbegynde behandlingen af udleveringsanmodningen fra den anmodende stat.
 6. I sager, hvor stk. 4 finder anvendelse, men hvor den anmodede stat er under en gældende international forpligtelse til at udlevere personen til den anmodende stat, der ikke deltager i denne statut, skal den anmodede stat afgøre, hvorvidt den vil overføre personen til domstolen eller udlevere personen til den anmodende stat. I forbindelse med denne afgørelse skal den anmodede stat tage alle relevante faktorer i betragtning, herunder, men ikke begrænset til:
 - (a) respektive datoer for anmodningerne,
 - (b) den anmodende stats interesser, herunder, hvor det er relevant, hvorvidt forbrydelsen blev begået på dens territorium, og ofrenes og den eftersøgte persons nationalitet, og
 - (c) muligheden for efterfølgende overførelse mellem domstolen og den anmodende stat.
 7. Hvis en deltagerstat, der modtager en anmodning fra domstolen om overførelse af en person, også modtager en anmodning om udlevering fra en stat vedrørende den samme person for anden adfærd end den forbrydelse, der udgør grundlaget for domstolens anmodning om overførelse:
 - (a) skal den anmodede stat, såfremt den ikke er under en gældende international forpligtelse til at udlevere personen til den anmodende stat, give domstolens anmodning forrang,
 - (b) skal den anmodede stat, hvis den er under en gældende international forpligtelse til at udlevere personen til den anmodende stat, afgøre, hvorvidt den vil overføre personen til domstolen eller udlevere personen til den anmodende stat. I forbindelse med denne afgørelse skal den anmodede stat tage alle relevante faktorer i betragtning, herunder, men ikke begrænset til dem, der er anført i stk. 6, men skal navnlig tage hensyn til den relative art og grovhed af den pågældende adfærd.